

Beskućnik Gojko Kruta je u velikim problemima

Moli građane , duštveno odgovorne kompanije koje su u mogućnosti da mu novčano pomognu da plati operaciju za koju je neophodno 1.300 eura kako ne bi ostao bez lijevog stopala.

Gojko je ispričao volonterima Banke hrane da već pet godina živi na ulici. Nema nijedan dokument kao ni zdravstvenu knjižicu zbog čega ne može da ostvari pravo na zdravstvenu zaštitu o trošku države. Novca da izvadi dokumentaciju nema. Ovako nam je objasnio svoju situaciju "Ja nemam ni jedan jedini euro u džepu"

Gojko nam pojašnjava da zbog činjenice da nema dokumenata ne može ni otvoriti žiro račun u banci. Volonteri su mu predložili , da pita bolnicu, da li bi bilo moguće da humani ljudi i kompanije uplaćuju novac na žiro račun bolnice u Risnu ,gdje je moguće izvršiti operaciju koja mu je neophodna .

Na žalost, rečeno mu je iz bolnice da ne mogu prihvatiti da se uplaćuje novac na žiro račun bolnice za operaciju. Gojko kaže da bi mu mnogo značilo da mu zdravstveni sistem izađe u susret i omogući da se operiše o njihovom trošku. "Živim na relaciji Podgorica–Risan. Ponekad prespavam kod nekog od prijatelja, a kada nemam gdje ostanem bukvalno pod vedrim nebom. Nekoliko dana sam proveo u Risanskoj bolnici gdje su se brinuli o meni, na čemu sam im jako zahvalan, jer nijesu imali obavezu da me prime. " Dijanstifikovana mi je gangrena na lijevoj nozi i postoji mogućnost da ukoliko se na vrijeme ne reaguje, ostanem bez stopala, a onda ni za druge djelo-ve noge nije sigurno – žali se Kruta. Osim ovog zdravstvenog problema, konstatovan mu je i tromb, pa bi u slučaju da se on pokrene posledice bile fatalne.

"U bolnici su rekli da mi treba 1.300 eura da me operišu i da boravim kod njih dok se ne

oporavim, jer nemam gdje da odem. Ne postoji mogućnost da me operišu besplatno jer nemam knjižicu " – pojašnjava Kruta.

Moli sve koji žele da mu pomognu da ga kontaktiraju na broj telefona 068 291 406. Prisjeća se da su njegove nevolje počele prije pet godina, kada je otkrio da ima probleme sa nogom. Zbog lošeg zdravstvenog stanja morao je da pre-stane da radi na građevinama.

– Živio sam od dnevnice i plaćao stan koji sam iznajmljivao na Koniku. Međutim, kada sam otkrio da sam bolestan i kada su bolovi postali nepodnošljivi – nijesam mogao da radim usled čega sam vrlo brzo ostao bez novca.

Morao sam da napustim stan i tako sam završio na ulici. Kad pada kiša sakrijem se u nekoj napuštenoj baraci. Hranu mi daju prijatelji, ali nemaju nov-ca da mi pomognu oko liječenja. Sada mi novac za lijekove uglavnom daju u manastirima i crkvama, znaju me sveštenici, pa ili mi kupe ili daju da kupim tablete protiv bolova koji su uglavnom nesnošljivi – objašnjava Kruta. Banka hrane je pomogla Gojku sa paketom osnovnih životnih namirnica i higijenskih sredsta ali to nije dovoljno. Ovom čovjeku treba pomoć institucija. Smještaj, liječenje je prioritet. Banka hrane Crne Gore je o problemu Gojka Krute informisala

-Centar za socijalni rad Kotor i Podgorice

-Ministarstvo rada i socijalne zaštite

-Ministarstvu zdravlja-Dirrktoratu za zdravstvenu zaštitu

-Ombdusmanu

-NVO koje se bavi zaštitom ljudskih prava

Naš sagovornik priča da mu nije nimalo prijatno što mora da moli za pomoć, jer ima porodicu – braću i sestre, i djecu koju, kako tvrdi, nije vidio od 2002. godine.

– Braća i sestre su mi na primorju, oni imaju svoje familije. Bivša supruga je sa djecom u Nikšiću, kod njenih, i meni je onemogućeno da odem da vi-dim sinove. Pored svih koje imam, ja sam ipak sam, teško obolio i nemam izlaz osim da molim preko novina da mi neko pomogne. Strašno je sazna-nje da bih mogao ostati bez noge, i ovako težak život bi mi još gori – požalio se Kruta volonterima Banke hrane .